

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobkyně **Mgr. L.B.**, bytem, zast. JUDr. Janem Paroulkem, advokátem se sídlem Doudlebská 5, 140 00 Praha 4, adresa pro doručování: Čelákovského 6, 678 01 Blansko, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje**, Kounicova 24, 611 32 Brno, o žalobě proti rozhodnutí č.j.: 22-OSP/2010 ze dne 15.4.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru ze dne 15.4.2010 č. 22-OSP/2010 ředitel podle § 190 odst. 8 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o služebním poměru) po předchozím projednání v poradní komisi pod č.j. KRPB-1548/ČJ-2010-0600KR zamítl odvolání bývalé vrchní inspektorky nadpraporčice Mgr. Lenky Bezděkové proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pro SKPV ve věcech služebního poměru č. JMK-560/2010 ze dne 13.1.2010, kterým byla podle § 42 odst. 1 písm. d) propuštěna ze služebního poměru příslušníka Policie ČR dnem doručení rozhodnutí podle ust. § 42 odst. 5 písm. a) zákona a současně napadené rozhodnutí potvrdil. Skutkově v rozhodnutí uvedl, že odvolatelka byla propuštěna ze služebního poměru příslušníka Policie ČR, neboť porušila služební slib tím, že se dopustila zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu a je

způsobilé ohrozit dobrou pověst bezpečnostního sboru, neboť dne 9.12.2009 v rámci kontrolní činnosti a na základě podezření z požití alkoholu v době výkonu služby, projevující se vrávoravou chůzí, zápachem alkoholu z jejího dechu, provedl vedoucí Územního odboru u ní kontrolu na požití alkoholu v době výkonu služby za přítomnosti por. H.T. komisařky OVK KŘP Jmk orientační dechovou zkoušku na alkohol s výsledkem v 15:08 hod. 1,99 promile alkoholu v dechu a v 15:23 hod. s výsledkem 2,11 promile alkoholu v dechu. Odvolatelka byla zařazena a veleno pro výkon služby jako člen výjezdové skupiny ÚO SKPV Blansko dne 9.12.2009 na pracovišti v Blanku od 7:00 hod. do 19:00 hod. a následně do pracovní pohotovosti od 19:00 hod. do 7:00 hod. dne 10.12.2009. Tím byla součástí nepřetržité akceschopnosti ÚO SKPV Blansko. Požitím alkoholu v průběhu služby se uvedla do stavu vylučujícího způsobilost dále vykonávat služební povinnosti a tím došlo k naplnění podmínek pro vznik důvodu propuštění podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru. Dopustila se jednání, které vykazuje znaky trestného činu porušování povinnosti dozorčí služby požitím alkoholu v době výkonu služby s výsledkem zkoumání 1,99 a 2,11 promile alkoholu v dechu. Dále jde o zavrženíhodné jednání, neboť v době výkonu služby požila alkohol, navíc v uvedenou dobu byla vyčleněna do výjezdové skupiny k dokumentování trestných činů, mimořádných událostí a provádění úkonů trestního řízení, což je jednoznačně celospolečensky posuzováno jako zavrženíhodné a nemorální. Navíc šlo o výkon služby spojený s držením služební zbraně a s povinností řízení služebního motorového vozidla. Uvedené jednání odvolatelky je způsobilé ohrozit dobrou pověst Policie ČR, když na její příslušníky jsou kladeny zvýšené morální nároky. Odvolatelka složila při nástupu k Policii ČR služební přísahu ve smyslu § 6 zákona o služebním poměru. Odvolatelka také porušila služební slib, protože se nechovala tak, aby ohrozila dobrou pověst policie, neplnila svědomitě a řádně svoje povinnosti, neboť se uvedla do stavu vylučujícího způsobilost dále vykonávat služební povinnosti. Porušila ust. § 45 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, když ve služebním předpisu – v pokynu policejního prezidenta č. 181 ze dne 4.12.2006 je v čl. 13 odst. 1 stanoveno, že policista nesmí být při výkonu služby pod vlivem alkoholu. Námitky podané proti prvostupňovému rozhodnutí neshledal služební funkcionář důvodnými a postoupil odvolání řediteli Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje se stanoviskem k uplatněným námitkám v přípisu č.j. KRP-1548/ČJ-2010-06NT ze dne 22.1.2010. K námitkám odvolatelky uvedl, že každý policista PČR je nejen oprávněn řídit služební motorová vozidla, ale v době výkonu služby je povinen kdykoliv být k řízení služebního vozidla připraven, navíc v situaci, když je veleno do výjezdové skupiny a výkon jeho služby spočívá v práci v terénu. Používání služebního vozidla k výkonu služby ve výjezdové skupině patří k nezbytné činnosti všech členů výjezdové skupiny. Vedoucí ÚO SKPV Blansko svoji kontrolu provedl dne 9.12.2009 v 15:08 hod. a vzhledem k pozitivnímu výsledku jí opakoval v 15:23 hod., že jeví známky požití alkoholu již v dopoledních hodinách nevěděl, jinak by provedl kontrolu okamžitě a k vystřídání člena výjezdové skupiny by došlo dříve. Je možná okolnost a důvod, kdy člen výjezdové skupiny žádá o výměnu své osoby a to pro důvod podstatný a závažný. V žádném případě, nikoliv, když se člen výjezdové skupiny uvede v době výkonu služby do stavu středně těžké opilosti a poté požádá o vynětí z výjezdové skupiny. Odvolatelka o závažnosti svých osobních a rodinných problémů před 9.12.2009 neinformovala své nadřízené, jinak mohla žádat o udělení dovolené, dočasné vynětí z výjezdové skupiny. V rámci odvolacího řízení nedošlo ze strany služebního funkcionáře k vypořádání námitky, že mělo jít o naplnění důvodu pro propuštění uvedeného v § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru, tedy příslušníka, který podle lékařského posudku zdravotnického zařízení dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby. Odvolatelka byla dne 24.11.2009 příslušným

služebním lékařem v rámci preventivní prohlídky posouzena jako zdravotně způsobilá k výkonu služby na zastávaném služebním místě. Odvolací orgán je toho názoru, že ani v případě této námitky, k níž se rozhodující služební funkcionář nevyjádřil, nemá tato vliv na zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí, neboť v den vyhlášení rozhodnutí o propuštění byla odvolatelka poučena i o povinnosti absolvovat výstupní lékařskou prohlídku u služebního lékaře, kterou neabsolvovala. Pokud měla pochybnosti o své zdravotní způsobilosti, mohla požádat nadřízeného o provedení mimořádné lékařské prohlídky. Ani služební funkcionář této možnosti nevyužil, neboť odvolatelka měla platnou periodickou preventivní prohlídku ze dne 24.11.2009, po níž byla posouzena jako způsobilá pro výkon zastávaného služebního místa. Nemohlo tudíž dojít k uplatnění důvodu podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Odvolací orgán přisvědčil stanoviskům služebního funkcionáře, který napadené rozhodnutí vydal k odvolacím námitkám. V odvolacím řízení nebylo shledáno žádné pochybení a ani v řízení, které mu předcházelo, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a obsahuje všechny náležitosti podle § 181 zákona o služebním poměru, proto odvolací orgán podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Podáním ze dne 22.6.2010, doručeným soudem dne 24.6.2010 žalobkyně uplatnila žalobu proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pro SKPV ve věcech služebního poměru č. JMK-560/2010 ze dne 13.1.2010 a rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ve věcech služebního poměru č. 22-OPS/2010 ze dne 15.4.2010. V odůvodnění žaloby ze dne 2.7.2010 doručeném soudem dne 7.7.2010 uvedla, že celá věc má významné pozadí ve zdravotních potížích, které musely být příčinou jejího jednání, které ani nepopírala. Předložila příslušné lékařské zprávy o ambulantní léčbě i hospitalizaci v léčebném zařízení a domáhala se, aby k ní bylo přihlíženo při posuzování věci. K tomuto rozhodující orgány nepřihlížely a rozhodly, aniž by stav žalobkyně prověřily. Rozhodujícím orgánům byly zdravotní potíže a stav žalobkyně jako možný důvod jejího chování známy již v době rozhodování. K nim přihlédl až státní zástupce v rámci trestního řízení, který požádal o vypracování znaleckého posudku, který zjistil, že žalobkyně v době, kdy se dopustila skutku, pro který byla propuštěna ze služebního poměru, trpěla takovou duševní poruchou, že nebyla schopna své jednání ovládat a nebyla schopna rozpoznat jeho nebezpečnost. Ani požitý alkohol, jeho míra, neměl na její stav žádný vliv. Posudek dal tak za pravdu žalobkyni. Za těchto okolností nemůže dojít k propuštění ze služebního poměru z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru, ale pro důvod uvedený pod písm. h) téhož paragrafu. Trestní řízení proti žalobkyni bude zastaveno. Žalobkyně navrhla, aby obě uvedená rozhodnutí soud zrušil a žalovaná nahradil náklady řízení.

Žalovaná ve vyjádření navrhla zamítnutí žaloby, protože napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu se zákonem a odkázala na odůvodnění obou předmětných rozhodnutí. Žalovaná dále uvedla, že se v odvolacím řízení řádně vypořádala s obdobnými námitkami uváděnými žalobkyní v odvolání jako v podané žalobě. Řízení ve věcech služebního poměru je řízením svého druhu, pro které platí určité odlišnosti od obecného správního řízení, když služební funkcionáři pro své úvahy a rozhodnutí použijí jako důkaz vše, co může přispět ke zjištění skutečného stavu věci. Zákon umožňuje služebním funkcionářům postup v tzv. zvláštním řízení. Je na úvaze služebních funkcionářů, zda mají pro posouzení věci a rozhodnutí důkazy v takovém rozsahu, které umožní jejich předběžné právní zhodnocení. Musí jít o nezbytnou míru určitosti a věrohodnosti, která neumožní konat řízení na základě informací zcela neověřených, zhola nejasných, či zjevně nevěrohodných. Nelze proto

spojovat trestní řízení pro podezření ze spáchání trestního činu žalobkyní s řízením ve věcech služebního poměru podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Každé řízení je specifické, vedeno samostatně a je v něm posuzováno jednání policisty, podle konkrétního ustanovení toho, kterého zákona. Uvedené vyplývá z konstantní judikatury NSS uveřejněné ve Sbírce rozhodnutí NSS č. 168/2004 a č. 432/2004. Žalovaná nepřisvědčuje argumentaci žalobkyně o jejím zdravotní stavu v rozhodné době ve vztahu k výkonu služby dne 9.12.2009. Podle toho, co služební nadřízení věděli, měla v osobním životě problémy, ve vztahu k výkonu služby se na nadřízené nikdy neobrátila s tím, že by mohly být příčinou nevykonávání služby řádným způsobem. Jinak mohlo být ze strany nadřízených přijato opatření, že by nebyla velena do výjezdové skupiny, mohla jí být nabídnuta psychologická pomoc, o kterou mohla požádat bez vědomí nadřízených, čehož do rozhodného dne nevyužila a žádné kroky neučinila. Žalobkyně s provedením dechové zkoušky souhlasila, neuvedla žádné okolnosti, které by mohly být důvodem pro její neprovedení, resp. odmítnutí. Před provedením dechové zkoušky nepožádala o výměnu v rámci výjezdové skupiny. Po zjištění progresivního vývoje vlivu alkoholu a převzetí věci inspekci Policie ČR odmítla odběr krve i další lékařské vyšetření. Žalobkyně se dne 24.11.2009 podrobila vyšetření posouzení zdravotní způsobilosti k výkonu služebního místa, kde mohla své zdravotní potíže plynoucí z vážné životní situace uvést, navíc ani nesplnila svoji povinnost absolvovat výstupní lékařskou prohlídku, kde by mohla rovněž zdravotní potíže vyplývající z vážné životní situace uvést. Žalovaná proto hodnotí dodatečné uplatňování jiného důvodu pro propuštění žalobkyně jako účelové se záměrem dosáhnout výsluhových nároků, které jinak žalobkyni nenáleží.

V replice k vyjádření žalované žalobkyně uvedla, že již v řízení o propuštění ze služebního poměru a v odvolacím řízení namítala, že věc má významné pozadí zdravotních potíží, které musely být příčinou jejího jednání. Předložila lékařské zprávy o ambulantní léčbě i hospitalizaci v léčebném zařízení. Podle znaleckého posudku z odvětví psychiatrie se žalobkyně v inkriminované době nacházela ve stavu dissociativní poruchy s dissociativní amnézií. V této době nemohla rozpoznat nebezpečnost svého jednání, nemohla své jednání ovládat a její schopnost rozpoznávací a ovládací byla vymizelá. Znalecký posudek byl vypracován na žádost Okresního státního zastupitelství Brno – venkov ve věci sp. zn. SV 1/2009-1 a následně došlo k zastavení trestního stíhání pro trestný čin porušování povinností dozorců služby podle § 286 odst. 1 trestního zákona, neboť obviněná nebyla v době činu pro nepřičetnost trestně odpovědná a nedošlo tak k naplnění nutných znaků trestného činu. Nemohou tak být splněny důvody pro propuštění ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. d), který naplnění znaků trestného činu přímo vyžaduje. Naopak jsou splněny důvody uvedené v § 42 odst. 1 písm. h), neboť podle lékařského posudku pozbyla žalobně dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu služby.

Žalovaná k replice uvedla, že je doložitelné z podkladového spisu, že v inkriminovaném období žalobkyně postoupila žalované pouze lékařskou zprávu MUDr. M. z psychiatrické ambulance v Blansku z 15.1.2010, z níž pouze vyplývá, že se dostavila dne 10.12.2009 do psychiatrické ambulance se žádostí o léčbu depresivního stavu, a že je od této doby léčena s diagnózou depresivní reakce na nepříznivou životní situaci. Ve zprávě nejsou uvedeny žádné okolnosti vztahující se k inkriminovanému jednání žalobkyně dne 9.12.2009, pro které byla propuštěna ze služebního poměru. Znalecký posudek soudní znalkyně MUDr. H. byl vyhotoven až 25.6.2010 a v žádné případě proto nemohl být

žalobkyní předložen žalované v průběhu řízení o propuštění ze služebního poměru, ani v průběhu odvolacího řízení. Proto tvrzení žalobkyně o informovanosti žalované

pokračování

36 Ad 12/2010-40

o své zdravotní způsobilosti ke dni 9.12.2009 neodpovídá objektivní skutečnosti. Naopak dne 9.12.2009 byla zdravotně způsobilá pro výkon služby, protože na základě provedené periodické prohlídky podle § 3 vyhl. MV č. 393/2006 o zdravotní způsobilosti dne 24.11.2009 měla platný lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k výkonu služebního místa a pro výkon služby neměla stanoveny žádné úlevy. Soudní znalec posuzoval zdravotní stav ke dni 9.12.2009 zpětně na základě žádosti státního zástupce ze dne 12.5.2010 v souvislosti s trestním stíháním žalobkyně. V době probíhajících řízení o propuštění ze služebního poměru a v odvolacím řízení nemohl žádný z rozhodujících služebních funkcionářů předpokládat zdravotní nezpůsobilost žalobkyně a event. vyžádat mimořádnou lékařskou prohlídku žalobkyně o její zdravotní způsobilosti mimo termín periodické zdravotní prohlídky. Žádný z těchto funkcionářů neměl důvod žádat o ni, navíc za situace, kdy žalobkyně byla nedlouho před propuštěním ze služebního poměru dne 13.12.2009 lékařsky vyšetřena dne 24.11.2009 v rámci periodické zdravotní prohlídky k výkonu služebního místa a nebyly jí stanoveny pro výkon služby žádné úlevy. Pokud se týká polemiky o naplnění důvodů propuštění podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru podle názoru žalované musí být splněny všechny tři podmínky uvedené v tomto ustanovení. Pokud se týká znaku trestného činu jednání, žalovaná s odkazem na ust. § 180 odst. 5 zákona uvádí, že funkcionář není oprávněn si v otázce o vině učinit ani vlastní úsudek. Je proto dostačující, že je splněna podmínka, že jednání, za které má být příslušník propuštěn naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu. K požadavku žalobkyně na změnu propouštěcího důvodu podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona musí existovat platný lékařský posudek o zdravotní nezpůsobilosti příslušníka k výkonu služby a takový posudek k osobě žalobkyně žalovaná k dispozici nemá, a proto nemůže být uplatněn. Navíc v době po propuštění žalobkyně ze služebního poměru nelze přezkum jejího zdravotního stavu provést lékařskou komisí, neboť ta není kompetentní posuzovat v rámci lékařské posudkové činnosti zdravotní způsobilost civilní osoby. Je oprávněna pouze posuzovat příčinou souvislost nemocí, úrazů a úmrtí s výkonem služby pro účely důchodového pojištění. Žalovaná proto nadále trvala zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu soud zjistil,

- že rozhodnutím náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje pro SKPV ve věcech služebního poměru ze dne 13.1.2010 č. JMK 560/2010 tento propustil podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru vrchního inspektora nadpraporčíka Mgr. L.B. ustanovenou na služebním místě vrchní inspektor Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor SKPV Blansko oddělení obecné kriminality s tím, že služební poměr skončí podle § 42 odst. 5 písm. a) zákona o služebním poměru dnem doručení tohoto rozhodnutí. Podle záznamu došlo k vyhlášení tohoto rozhodnutí dne 14.1.2010, neboť nrap. Mgr. L.B. odmítla rozhodnutí převzít a podepsat převzetí rozhodnutí.
- Z výpovědi vedoucího OOK ÚO SKPV Blansko npor. Bc. Pavla Filouše soud zjistil, že dne 9.12.2009 byla nrap. Mgr. L.B. zařazena jako člen výjezdové skupiny ÚO SKPV Blansko měla ve službě služební zbraň, byla členem výjezdové skupiny, proto by mohla, ale také nemusela vyjíždět jako řidič služebního vozidla v závislosti od případu, který napadne.

- V odvolání ze dne 19.1.2010 proti rozhodnutí ze dne 13.1.2010 č.j. JMK 560/2010 odvolatelka potvrdila prokázání požití alkoholických nápojů dne 9.12.2009, což bylo zjištěno v 15:08 hod. předmětného dne, kdy byla zařazena jako člen výjezdové

pokračování

36 Ad 12/2010

skupiny ÚO SKPV. Uvedla, že nelze jednoznačně tvrdit, že v rámci této služby musela řídit služební motorové vozidlo, které mohla řídit i jiná osoba či jiný člen výjezdové skupiny. Měla v úmyslu požádat o předání výjezdu jinému příslušníkovi, což nestihla, neboť byla kontrolována po návratu do budovy ÚO PČR Blansko z oběda. Je zřejmé, že budovu opustila přesto, že nadřízený tvrdí, že již dopoledne nesla známky požití alkoholu a pak by musel zjištění neodkladně provést. Je pochybné, zda alkohol požila na pracovišti či mimo něj a zda tedy po takovém požití v době oběda nemohla mít úmysl požádat z tohoto důvodu o předání výjezdu. Z důkazu nevyplývá její úmysl po takovém jednání porušit povinnosti dozorčí služby. Teprve po prokázání takového úmyslu by mohlo být konstatováno, že se dopustila jednání, které nese znaky trestného činu, jak vyžaduje ust. § 42 odst. 1 písm. d). Při posuzování bylo nutno hodnotit i okolnosti, které nebyly vzaty v úvahu, vyplývající z rodinných a osobních problémů, z narušených vztahů se současným přítelem, který se rozhodl bezprostředně před jejím jednáním ji opustit. Tyto okolnosti na ni psychicky působily, nebyla schopna sama se s nimi vyrovnat a rozhodnutí ukončit život bylo také důvodem požití alkoholu ve službě. Následovalo psychiatrické vyšetření, hospitalizace v krizovém centru a pravidelné návštěvy psychiatrické ambulance. Nebyla schopna ovládnout své jednání, její stav neumožňuje další setrvání ve službě příslušníka policie, proto má za to, že nedošlo k naplnění podmínek uvedených v § 42 odst. 1 písm. d), ale lze dovodit důvod pro propuštění uvedený v § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. V doplnění odvolání ze dne 3.2.2010 předložila obsah soukromé korespondence týkající se jejího vztahu. Poukázala na to, že v minulosti neměla s požíváním alkoholu v průběhu služby, ani mimo ni žádné problémy, byla vícekrát na přítomnost alkoholu kontrolována. Šlo o zcela mimořádnou situaci způsobenou psychickými problémy.

- Podle lékařského nálezu ze dne 15.1.2010 byla v ambulantní péči od 10.12.2009, do 13.12.2009 léčena na krizovém centru FN Brno Bohunice, pokračuje v léčbě ambulantní.
- Podle lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa, který je rovněž součástí správního spisu ze dne 24.11.2009 podrobila lékařskému vyšetření ke zjištění zdravotní způsobilosti pro výkon služebního místa vrchní inspektor a na základě vyšetření byla shledána zdravotně způsobilou. Téhož dne tento lékařský posudek převzala.

Ze shora uvedených podání obou účastníků je nesporné, že dne 9.12.2009 byla v rámci kontrolní činnosti a na základě podezření z požití alkoholu v době služby provedena u žalobkyně kontrola na přítomnost alkoholu přístrojem DRÄGER s výsledkem měření v 15:08 hod. 1,99 promile alkoholu v dechu, v 15:23 hod. 2,11 promile alkoholu v dechu. V odvolání žalobkyně namítala, že důvodem požití alkoholických nápojů byly neuspořádané osobní a rodinné poměry, nebyla schopna toho dne z psychických důvodů ovlivnit své jednání, její stav neumožňuje další setrvání ve službě příslušníka policie, ale nelze jí za této situace klást za vinu naplnění podmínek v § 42 odst. 1 písm. d), ale je dán důvod uvedený v § 42 odst. 1 písm. h). V žalobě žalobkyně vytykala rozhodujícím orgánům, že při

rozhodování nepřihlédly k příslušným lékařským zprávám a její zdravotní stav neproověřily, když zdravotní potíže a možný důvod jejího chování dne 9.12.2009 byly známy již v době rozhodování. K nim přihlédl až státní zástupce v rámci trestního řízení vyžádáním znaleckého posudku. Tuto námitku žalobkyně soud neshledal důvodnou, neboť v době rozhodnutí

pokračování

36 Ad 12/2010-41

o propuštění ze služebního poměru příslušníka policie ČR dne 13.1.2010 žalobkyně nepředložila rozhodujícímu orgánu žádný lékařský nález. Prvně vystavený je datovaný 15.1.2010 a byl žalobkyní doložen až s odvoláním ze dne 19.1.2010. Naopak v době rozhodnutí dne 13.1.2010 měl rozhodující orgán k dispozici lékařský posudek ze dne 24.11.2009 o zdravotní způsobilosti žalobkyně pro výkon služby místa vrchního inspektora, podle kterého byla na základě vyšetření zdravotně způsobilá. Žalobkyně podala žalobu k poštovní přepravě předposlední den lhůty k podání žaloby a šlo pouze o podání neobsahující žádnou žalobní námitku, kterou pak uplatnila až v doplnění žaloby. V doplnění žaloby ze dne 7.7.2010 pak nově namítala skutečnosti, které neuvedla v odvolání a to, že její zdravotní stav byl zkoumán posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie v trestním řízení vedeném Okresním státním zástupcem Brno – venkov, na základě něhož trpěla takovou duševní poruchou, že nebyla schopna své jednání ovládat, ani nebyla schopna rozpoznat jeho nebezpečnost. Tento závěr má potvrdit tvrzení žalobkyně, že příčinou jejího chování dne 9.12.2009 byly zdravotní potíže, které nebyla schopna zvládnout. Nemohlo tudíž dojít k propuštění ze služebního poměru z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. d), ale z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Stěžejní žalobní námitkou je tak posouzení, zda propuštění ze služebního poměru nemělo dojít z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. h) nikoliv z důvodu uvedeného v § 42 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru.

Ke dni rozhodnutí o propuštění žalobkyně ze služebního poměru měl rozhodující orgán k dispozici důkaz o pozitivním výsledku dechové zkoušky na alkohol dne 9.12.2009, kdy byla zařazena jako člen výjezdové skupiny ÚO SKPV Blansko na pracovišti v době od 7:00 hod. do 19:00 hod. a násl. v době pracovní pohotovosti v době od 19:00 hod. dne 9.12.2009 do 7:00 hod. dne 10.12.2009. Rozhodující orgán měl k dispozici lékařský posudek o zdravotní způsobilosti ze dne 24.11.2009. Teprve současně s podaným odvoláním žalobkyně doložila lékařskou zprávu ze dne 15.1.2010, o tom, že se 10.12.2009 dostavila do psychiatrické ambulance se žádostí o léčbu depresivního stavu, pro který byla léčena na krizovém centru do 13.12.2009 a léčba ke dni lékařské zprávy užíváním léků pokračuje. V napadeném rozhodnutí rozhodující orgán konstatoval, že došlo k naplnění podmínek pro vznik důvodu propuštění podle § 42 odst. 1 písm. d). Pokud se týká požití alkoholu dne 9.12.2009 v souvislosti se soukromými a rodinnými problémy odvolací orgán uvedl, že může člena výjezdové skupiny požádat o výměnu své osoby, pokud důvod výměny je podstatný a závažný. Takový však není za situace, kdy se člen výjezdové skupiny uvede do stavu středně těžké opilosti. V době rozhodování o propuštění ze služebního poměru, ani v době rozhodnutí o odvolání nebyly známy okolnosti o tom, že by žalobkyně dne 9.12.2009 trpěla takovou duševní poruchou, že nebyla schopna své jednání ovládat a nebyla schopna rozpoznat jeho nebezpečnost. Toto bylo konstatováno až v trestním řízení v posudku vypracovaném pro toto řízení ze dne 25.6.2010, tj. v době po ukončení odvolacího řízení doručením rozhodnutí dne 23.4.2010. Do té doby měly rozhodující orgány k dispozici posudek o zdravotní způsobilosti žalobkyně ze dne 24.11.2009, tj. z období krátce přede dnem 9.12.2009, kdy se žalobkyně dopustila zavrženíhodného jednání se znaky trestného činu. Žádný z rozhodujících

orgánů se nedopustil ve svém řízení pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

pokračování

36 Ad 12/2010

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 o.s.ř., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. června 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu